مردی نیست که گناهی مرتکب شود، سپس برخیزد و وضو بگیرد، آنگاه نماز بگزارد و پس از آن از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را می‌بخشد

از علی روایت است که گفت: من مردی بودم که هرگاه از رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ حدیثی می‌شنیدم، الله من را چنانکه خواسته بود از آن بهره‌مند می‌کرد؛ و اگر مردی از اصحاب ایشان به من حدیثی [به نقل از ایشان] می‌گفت، او را قسم می‌دادم، پس اگر قسم می‌خورد او را تصدیق می‌کردم؛ و همانا ابوبکر به من حدیث گفت و ابوبکر راست گفت که: شنیدم رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌فرمود: «مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللهَ، إِلَّا غَفَرَ اللهُ لَهُ»: «مردی نیست که گناهی مرتکب شود، سپس برخیزد و وضو بگیرد، آنگاه نماز بگزارد و پس از آن از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را می‌بخشد». سپس این آیه را تلاوت کرد: {وَالَّذينَ إِذا فَعَلوا فاحِشَةً أَو ظَلَموا أَنفُسَهُم ذَكَرُوا اللَّهَ فَاستَغفَروا لِذُنوبِهِم} [آل عمران: ۱۳۵] (و [همان] کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می‌کنند و برای گناهان‌شان آمرزش می‌خواهند).

[صحیح است] [به روایت ابوداوود و ترمذی و نسائی در «السنن الکبری» و ابن‌ماجه و احمد]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ خبر داده که هیچ بنده‌ای دچار گناه نمی‌شود که پس از آن خوب وضو بگیرد و سپس برخیزد و دو رکعت به نیت توبه از آن گناه بخواند و سپس از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را مورد بخشش قرار می‌دهد. سپس پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ این سخن حق تعالی را تلاوت کردند: {وَالَّذينَ إِذا فَعَلوا فاحِشَةً أَو ظَلَموا أَنفُسَهُم ذَكَرُوا اللَّهَ فَاستَغفَروا لِذُنوبِهِم وَمَن يَغفِرُ الذُّنوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَم يُصِرّوا عَلى ما فَعَلوا وَهُم يَعلَمونَ} (و [همان] کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می‌کنند و برای گناهان‌شان آمرزش می‌خواهند ـ و جز الله چه کسی گناهان را می‌آمرزد؟ ـ و بر آنچه کرده‌اند پافشاری نمی‌کنند درحالی‌که می‌دانند [گناهکارند و الله بخشاینده و توبه‌پذیر است]) [آل عمران: ۱۳۵].

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65063